

Μαγικά Λαμπιόνια στην Οδό Ζωτικών

Kate Thompson ❄️ Natelle Quek

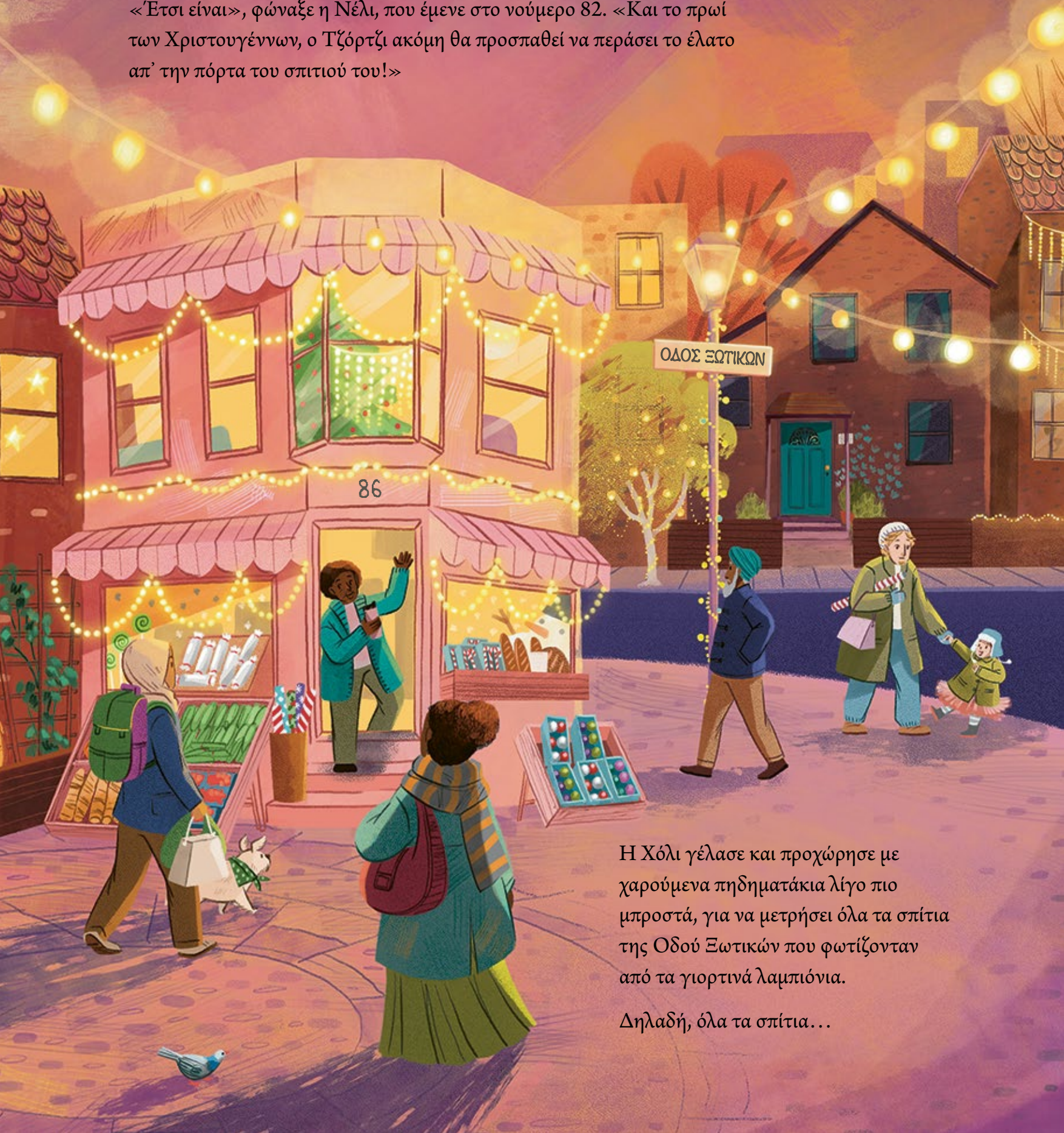
διόντρα

Η Χόλι χοροπηδούσε από χαρά.
«Μένουν μόνο τρία βράδια ως τα Χριστούγεννα!» τραγουδούσε,
χορεύοντας πίσω από τη μαμά της στον ολοζώντανο δρόμο της γειτονιάς τους.

«Θα φτάσουν προτού καλά καλά το καταλάβεις, Χόλι!» είπε ο Τζόρτζι, που έμενε στο νούμερο 84.

«Έτσι είναι», φώναξε η Νέλι, που έμενε στο νούμερο 82. «Και το πρωί των Χριστουγέννων, ο Τζόρτζι ακόμη θα προσπαθεί να περάσει το έλατο απ' την πόρτα του σπιτιού του!»

Η Χόλι γέλασε και προχώρησε με χαρούμενα πηδηματάκια λίγο πιο μπροστά, για να μετρήσει όλα τα σπίτια της Οδού Ξωτικών που φωτίζονταν από τα γιορτινά λαμπιόνια.

Δηλαδή, όλα τα σπίτια...

...εκτός από ένα.

«Μαμά, γιατί αυτό το σπίτι δεν είναι φωτισμένο όπως τ' άλλα;» ρώτησε η Χόλι.

Η μαμά της κοίταξε το σπίτι. «Δεν ξέρω», είπε. «Εκεί μένει μια κυρία που λέγεται Εύα. Ίσως δεν ήθελε να βάλει χριστουγεννιάτικα φωτάκια φέτος».

Καθώς η Χόλι στράφηκε να κοιτάξει το αφώτιστο σπίτι, είδε την κουρτίνα να κουνιέται.
Η κυρία Εύα στεκόταν στο παράθυρο και τις παρατηρούσε!

Η Χόλι τη χαιρέτησε κουνώντας το χέρι της και άφησε
το χριστουγεννιάτικο φαναράκι της έξω απ' την πόρτα της κυρίας Εύας.

Την επόμενη μέρα, η Χόλι πήγε τρέχοντας ως τη χριστουγεννιάτικη αγορά.
Παντού αντηχούσαν γιορτινά τραγούδια, ενώ τα παιδιά έπιναν ζεστή, μυρωδάτη
σοκολάτα. Και το καλύτερο απ' όλα... ήταν εκεί ο ίδιος ο Άγιος Βασίλης!

«Μένουν δύο βράδια μόνο», της είπε ενθουσιασμένος.

Ύστερα η Χόλι έδωσε όσα χρήματα είχε στην τσέπη της για ν' αγοράσει δύο μπισκοτένια ανθρωπάκια στολισμένα με κουμπιά από σοκολάτα.

Έδωσε το ένα μπισκότο στη μαμά της. «Αυτό είναι για σένα».

«Σ' ευχαριστώ, αγάπη μου», είπε η μαμά καθώς την αγκάλιαζε σφιχτά. «Και μπισκοτένια ανθρωπάκια και μια γιορτινή μέρα με όλους τους γείτονές μας... Τώρα νιώθω πραγματικά ότι είναι Χριστούγεννα!»

Η Χόλι κατσούφιασε. «Όχι με ΟΛΟΥΣ τους γείτονές μας...